

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 45 centiemen per
drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

TONGEREN, DEN 11 JUNI.

Kiezingen.

Ziehier den uitslag der kiezingen die dezen morgen in de provinciën Antwerpen, Brabant, West-Vlaanderen, Namen en Luxemburg hebben plaats gehad voor de hernieuwing der helft van de Kamer der Volksvertegenwoordigers:

PROVINCIE ANTWERPEN.

ANTWERPEN. — MM. Delaet, d'Hane-Steenhuysse, Coremans, Gerrits, Jacobs en Meus zijn herkozen. M. Meus vervangt M. Hayez die niet verlangde gekozen te worden.

Mechelen. — MM. de Kerkhove, Lefebvre en Notelsteers, katholieke uitgaande leden, zijn herkozen.

Turnhout. — Zijn herkozen, MM. Coomans, de Zérézo en Nothomb, katholieke kandidaten.

PROVINCIE BRABANT.

Leuven. — MM. Beeckman, Delcour, Landeloos, Schollaert en Wouters, uitgaande katholieke leden, zijn zonder tegenstand herkozen.

Nivel. — M. Snoy, 1464 stemmen; M. T'Serstevens, 1373; M. de Vriants, 1373. MM. Snoy en T'Serstevens, katholieke kandidaten, en M. de Vriants, liberaal uitgaande lid, worden bij de eerste stemming gekozen.

Er is balloteering tusschen MM. Le Hardy, liberale, en de Meus, katholieke kandidaat.

WEST-VLAANDEREN.

Brugge. — MM. Declercq, Van Outryve en Visart, katholieke leden, zijn herkozen.

Kortrijk. — MM. de Haerne, Reynaert en Taek, katholieke leden, worden herkozen.

Dikwude. — M. de Lantsheere, minister van justitie, wordt gekozen in vervanging van M. Rembry, die geen nieuw mandaat vroeg.

Veurne. — M. L. Visart, uitgaande katholiek lid, 421. M. G. de Smedt, liberaal, 312. M. Visart is gekozen.

Oostende. — M. Van Iseghem, liberaal uitgaande lid, is herkozen.

Roeselaere. — Zijn herkozen, MM. Dumortier en de Montblanc, uitgaande leden.

Thielt. — MM. de Menlemaere en Mulle de Terschuere, katholieke leden, zijn herkozen.

Ijperen. — M. Berten, katholieke uitgaande lid, 1022; M. Biebuck, id., 994; M. Vandenspeereboom, liberaal uitgaande lid, 925. Deze drie zijn gekozen.

PROVINCIE NAMEN.

Namen. — MM. Lelièvre, Moncheur, Royer de Behr en Wasseige, katholieke uitgaande leden, zijn herkozen.

Dinant. — MM. de Liedekerke en Thibaut, katholieke uitgaande leden, zijn herkozen.

Philippeville. — MM. de Baillet en Mineur, beide liberale kandidaten, zijn gekozen. M. Mineur vervangt M. Brasseur, onafhankelijk uitgaande lid.

PROVINCIE LUXEMBURG.

Arlon. — M. Tesch, liberaal uitgaande lid, wordt gekozen met 324 stemmen. M. Michaelis, zijn tegenstander bekomt er 181.

Bastogne. — M. Van Hoerde, kath. uitgaande lid, is herkozen.

Marche. — M. Pety de Thozée, katholieke uitgaande lid, is herkozen.

Neufchâteau. — M. Saotkin, uitgaande katholiek lid, wordt herkozen.

Virton. — M. de Briey, katholieke kandidaat, wordt gekozen door 331 stemmen in vervanging van M. Bouvier, uitgaande liberaal lid, die er 260 bekomt.

Er blijft niets meer te kennen dan de uitslag der kiezing van Brussel, alwaar dertien katholieke kandidaten op den rang staan tegen dertien uitgaande liberalen.

Tot hertoe winnen de katholieken twee stemmen. Eene te Nivel waar M. T'Serstevens gekozen is in vervanging van M. Mascart, en eene te Virton waar M. Bouvier vervangen is door M. de Briey.

Te Philippeville is een liberaal gekozen in vervanging van M. Brasseur die tot geene partij toebehoort.

Portretten der oude Ministers.

De personen die bij den uitgever van den *Postrijder* onderschreven hebben voor de portretten der weggezonden ministers, worden verwittigd dat de portretten zich ter hunner beschikking op ons bureau bevinden. De belanghebbenden worden nog eens verzocht dezelve te doen afhalen.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Zaterdag, in het midden van den regen, zag men eensklaps uit den politiepost van Neuilly eenen bruidegom springen, die allerlei gebaarden maakte, roepende: Volgt mij, jongens! de eenden zijn er wel overgezwoomen! Op dit bevel sprongen al de lieden van de bruiloft over de gracht, welke door den regen was gewolven, en iedereen sloeg den weg in die naar de restauratie geleide, waar het huwelijks-est moest plaats hebben. Ziehier wat er voorgevallen was:

De heer Jozef P... is spaarzaam; hij is getrouwd meer uit liefde voor het geld dan voor wat anders. Men begrijpt dus dat hij niet zou dulden dat men het geld over den balk gooit. Hij besloot dus dat men zich te voet naar het feest zou begeven, ondanks het slecht weder. De bruid had schoon te klagen, de ouders hadden schoon op te sterven, de genoodigden hadden schoon te protesteren, de bruidegom wilde maar naar niets luisteren. Hij had zijne broek opgestroopt en liep moedig voort, roepende: Vooruit, jongens! de eenden zijn er wel doorgeraakt.

Men kwam alzoo voor eenen breeden waterplas, welke de gansche breedte van de straat bedekte. Iedereen sprong er over; de bruid alleen bleef aan den overkant staan. Op dit oogenblik kwam een zeer zwaar gekleed heer aan, valte de jonge vrouw op als een kind, sprong met haar op den overkant, en liep met zijne vrucht weg zoo hard hij maar kon, roepende en huilende: Ik vind u weer, Amelie! alles is vergeten! Men volgde onzen man op, en ontnam hem de vrouw, en men bracht hem naar den politiepost waar alles zich verklaarde. De heer was zinneloos ten gevolge van echtelijken tegenspoed.

BRIEF VAN NAPOLEON.

De heer de Villemessant deelt in den *Figaro* het verhaal mede van de maand gevangenisstraf, die hij onderstaan heeft ten gevolge zijner veroordeeling in de zaak Trochu. Hieronder merken wij eenen brief van Napoleon III op, welken wij om zijnen inhoud zelve mededeelen.

« Chislehurst, 9 april 1872. — Mijnheer Vitu, ik hecht er prijs aan u te schrijven, met welke belangstelling ik al de bijzonderheden gevolgd heb van het rechtsgeding, dat tegen u ingespannen was. Ik heb de standvastigheid van den heer de Villemessant naar waarde geschat, die onwankelbaar den schrijver ter zijde stond, waarvoor hij de kolommen van zijn dagblad had opgesteld.

« Ik bid u hem de gevoelens, welke zijne onpartijdigheid bij mij opwekt, te vertolken, en daar het de zaak is, welke ik vertegenwoordig, die voordeel getrokken heeft uit de opspraak, waartoe dat rechtsgeding gaf, vind ik het zeer natuurlijk, dat ik het hem, die de boete betaalt, waartoe hij de *Figaro* veroordeeld werd.

« Ik hoop dat de heer de Villemessant het aanbod zal aannemen, hetwelk ik u verzoeke aan van mijne zijde te doen. — « Napoleon. »

De heer de Villemessant heeft hierop geantwoord, dat hij de gewoonte had zelf zijne boeten te betalen, ook onder het keizerrijk.

NATIONALE VERGADERING.

Parijs, 7 Juni.

General Ducrot en generaal Chanzy ondersteunen den dienst van 5 jaren.

De heer Thiers, onderbrekende den heer Raudot, legt uit dat hij in 1868 beweerde heeft, dat de diensten onnutig waren; dat het heler was een leger op den vredesvoet van 500 tot 600 duizend man goed in te richten.

Hadden wij, zegt de heer Thiers, 500,000 man rond Metz gehad, de zaken zouden eene andere wending genomen hebben; ik denk dat wij met 750,000 man, goed ingericht, krachtiger in de tegenwoordige noodzakelijkheden zouden kunnen voorzien.

De heer Thiers voegt er bij: « Ik zal bewijzen dat Duitschland in den laatsten oorlog niet meer dan 900,000 mannen heeft gehad. »

Na de redevoering van den heer Raudot, drukt de heer Thiers de begeerte uit om morgen te spreken.

Een feit dat men in onzen tijd heeft opgemerkt is dat de groote vernuft, al de groote mannen onzer eeuw, het geenszins op den tabak gemunt hebben. Chateaubriand had nooit een sigaar aan zijne lippen gebracht. Sainte-Beuve had schrik van den tabak. Lamartine deed alsof hij rookte. Hij ontstak van tijd tot tijd een sigaar en liet ze na den eersten trek uitdooren. — Waartom ontsteekt gij uwe sigaar, vroeg men

hem op zekeren dag, mits gij niet rookt? — Omdat de anderen het voor mij niet zouden laten van te rooken, was het antwoord. Victor Hugo rookt noch pijp, noch sigaar, noch sigaret. Thiers heeft nooit gerookt, noch Guizot, noch Mignet, noch Michelet, noch Alexandre Dumas. Al die mannen worden oud en blijven altijd jong « et nunc eruditiini. »

De president der fransche republiek heeft zaterdag in de zitting der nationale vergadering de groote redevoering uitgesproken, waaraan men zich verwachtte. Het is over artikel 37, dat den duur van den diensttijd bij het leger op vijf jaren bepaalt, dat de heer Thiers het woord heeft gevoerd, doch hij heeft dit te baat genomen om gedeeltelijk de denkbeelden uiteen te zetten, rakende het militaire stelsel, dat, volgens hem, het best voor Frankrijk geschikt is. De begaafde spreker bekwam veel bijval, en had het genoegen het amendement, dat hij bestreed, en den diensttijd op drie jaren beperken wilde, te zien verworpen worden met de overgrote meerderheid van 462 stemmen tegen 228.

Hiermede is echter nog de duur van den diensttijd niet opgelost. Er blijft nu nog te weten, of de tijd van vijf jaren zal aangenomen worden, dan wel of de vergadering de voorkeur zal geven aan eenen tusschentijd van vier jaren, die insgelijks vastgesteld is.

Men schrijft uit Parijs, 27 mei:

Gisteren, den verjaardag van den moord der gijzelaars van de Commune, is er den geheelen dag in de kapel der paters Jesuïeten, in de rue de Sévres, een buitengewone toeloop van menschen geweest. Een kortelings gebeurd mirakel, wij bezigen dat woord zonder in iets de beslissing der Kerk te willen vooruitloopen, had de godsvrucht der geloovigen nog aangevuurd en zij onderhielden zich met geestdrift over de krachtadigheid der geboden tot God gericht op het graf der Paters, die het vorige jaar op den zelfden dag gedood waren. Inderdaad, ongeveer drie weken geleden was een kind plotseling genezen van eene gevaarlijke ziekte, waartegen de geneeskunde zich onmachtig verklaard had.

Andreas D... een knaap van tien jaar, was sinds twee maanden aangetast door eene zenuwziekte, welke de geneeskunde *tetanus* noemt, met afwisselende doofheid en gezichtsverduistering. De knaap kon noch gaan, noch zelfs op zijne beenen staan. Hij lag den ganschen dag te bed of in een ziekenstoel en zijn vermagerd gelaat verloorde met iederen dag diepere sporen van zijn lijden. Zijne krachten namen zichtbaar af. Niet alleen weigerde hem zijne beenen allen dienst: de kwaal, die hem verteerde, beroofde hem nu eens van het gezicht, dan weder van het gehoor en scheide hem zoodoende geheel van de buitenwereld af, daarbij waren de inwendige verrichtingen geheel gestoord en de bronnen van het leven schenen te verdroogen.

Zijne ouders spaarden niets om hem te genezen. De geneeskunde bleek onmachtig. God behield zich andere middelen voor.

De kleine Andreas is zeer godvruchtig. Hij behoort tot een gezin, waar men de kennis der goddelijke waarheden als de eerste beschouwt, die men de kindschheid moet onderwijzen en hij ontving eene echt kristelijke opvoeding. Het verdriet van zijne ouders ziende, kwam hij op de gedachte om eene novene te houden ter eere van de door de Commune vermoorde paters Jesuïeten en verkreeg zonder moeite de toestemming zijner ouders. De novene begon den 23 april. Zondag 28 april, te acht uren 's morgens, werd de knaap in een rijtuig naar de kapel gevoerd; daar gekomen, droeg men hem naar binnen en legde hem niet zonder veel pijn voor hem op kussens op twee stoelen. Zijn gouverneur las de mis. Zijn 12jarige broeder diende haar, terwijl al zijne bloedverwanten, rondom hem op den vloer nedergekniel, God vurig smeekten het arme kind de gezondheid weder te geven.

De priester begon de mis; na den *Confiteor* geboden te hebben, beklom hij het altaar en kuste den gewijden steen, terwijl hij deze woorden van de mis sprak: Heer, wij bidden u door de verdiensten der heiligen, wier relikwieën hier rusten... Bij die woorden gevoelde hij als een schok door zijn geheele lichaam en had hij als een voorgevoel van een mirakel. De knaap voelde, van zijn kant, een allervreemdste gewaarwording in al zijne ledematen en bespeurde, dat zijne beenen plotseling buigzaam werden en geneten waren. Zijne zintuigen niet durvende vertrouwen, wachtte hij nog eenige oogenblikken, doch wierp hij het Evangelie den deken af, die over zijne beenen lag en stond op. Zijne verschrikte ouders wilden de handen uitschenken om hem te ondersteunen; hij bedankte

hen vriendelijk, zeggende, dat zulks niet noodig was, daar hij genezen was. Eene buitengewone ontroering overmeesterde de familie, den priester, al de aanwezigen. De mis werd voortgezet. Andreas kon tijdens de Elevatie nederknielen, opstaan, gaan zitten, wederom nederknielen; hij was geheel genezen. Na de mis en de dankzegging liep hij alleen en uit vrees dat men niet genoeg aan zijne geneezing zou gelooven, hard de straat op en wilde te voet naar huis terugkeeren. Elk spoor van de ziekte was verdwenen. Zijn aangezicht zelfs had de blozende kleur der gezondheid herkregeen.

Den geheelen dag bleef hij in den tuin spelen; tegen den avond ging hij, altijd te voet, het lof bijwonen in de kapel, en klom twee verdiepingen van het gesticht op, om voorwerpen te gaan vereeren, die door de paters nagelaten zijn. Den volgenden woensdag, den laatsten dag van de novene, kon hij eveneens te voet naar de kapel komen en de mis dienen, en sedert dien dag heeft hij niets meer gevoeld van de ziekte, die hem zoo vreed had aangetast.

Wij deelen dat feit mede zonder commentaariën. Het heeft slecht eenige dagen geleden plaats gegrepen te midden van dat ongeloovige Parijs, dat er de oogen voor sluiten, maar het evenwel niet zal kunnen tegenspreken. Een onnoemelijk aantal geluigen kan er de echtheid van bevestiging. De familie van den knaap bekleedt eene zeer voorname positie, en het aanzien, waarij zij staat, vrijwaart voor alle argwaan. Een der beroemdste geneesheeren, een der prinsen van de wetenschap, behandelde hem; hij heeft hem voor en na zijne geneezing gezien en de buitengewone geneezing waargenomen en erkend, voor welke de wetenschap stilstaat. Ziedaar de reden waarom de kapel der paters Jesuïeten gisteren voortdurend vol was. Geloovigen van allen stand gingen den God, die het gezicht aan de blinden, het gehoor aan de dooven hergeeft, en de kraampelen doet loopen, smeecken de oogen aan Frankrijk te openen en het eindelijk te doen zien, wat de oorzaak is van zijne rampen en waar het daarvoor 't geneesmiddel moet zoeken.

Pauelijke-Saten.

De H. Vader heeft den 20 mei, daags voor H. Sacramentsdag, eene deputatie ontvangen der « sectie van de jonge Liederen » der roomsche Sociëteit voor de katholieke belangen. In de redevoering die hij hun toestuurde, bemerkte wij de volgende zinsneden:

« Eilaas! duurzame zonen, deze processieën gebeuren thans niet meer. Eilaas! men heeft het gezien in zoo veel steden van Italie, en wij hebben het ook gezien te Rome: men duldt zekere processieën, ieder verschillende standaard hebbende; hier is het van der *Internationales*, daar deze der *Vrijdenkers*, verder deze der *Franco-maçons*. Men laat deze processieën in volle vrijheid rondwandelen, men gedooft ze, men beschermt ze, opdat ze volgens de inzichten der hel zouden kunnen over en weer gaan; terwijl dat wij Jesus-Christus in processie niet mogen roddragen, zonder hem aan de spotternijen, aan de lasteringen, aan de beledigingen bloot te stellen.

« Vermits dat zulks ons niet toegelaten is, ziehier eene vergoeding die ik met grooten dank ontvang, en als vicaris van Jesus-Christus, leg ik ze aan de voeten van den altaar waarop men het Allerheiligste Sacrament vereert.

« Deze vergoeding is uwen liever voor 't goed.

« Gij begeert Jesus-Christus verheerlijkt te zien, maar 't is niet toegelaten hem te vereeren in de straat, zooals het de daadzaken bewijzen die voorgevallen zijn; gij weet waar, wanneer en hoe het heilig Sacrament is onteerd geweest. Jesus-Christus in triomf langs de straten niet mogende dragen, verheerlijkt hem aan den voet der altaren, overal en altijd.

« Verheerlijkt hem overal, in de magazijnen, in uwe werkplaatsen opdat gij het voorrecht hebt over degenen die de heilige zaken verachten.

« En indien uwe stem komt te verzwakken, indien u den moed ontbreekt, doe aan allen kennen, door uw houding en door de ernstigheid van uw gelaat, dat gij alles veroordeelt het geen tegen den godsdienst strijdt.

« Ja, zet uwe onderneming voort. Ik zegen in u dit heilig ontwerp. Ik ken de gevaren die u omringen, ik weet van welke strikken gij omringd zijt, en hoeveel gij te lijden hebt. Maar God is met Mij en met al degenen die zijne glorie betrachten.

« Schep moed, duurzame kinderen, en ik, vol van vertrouwen in God, vol van vertrouwen zooveel jonge lieden vereenigd, zoo moedig in 't volbrengen van 't goed zielede, ik geef u eene benedictie die waarlijk uit het hart komt. »